

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Oliuū. Ibidem.

Oliuitas. Ibidē.
Olla cū duplicato l̄ scribit̄: & format diminuti-
ue ollula. Vereres etiā teste Nonio p̄ olla aula
ptulerūt: vt in ip̄a dictiōe vidim⁹: gen⁹ ē valis
Olo. Requie in dictiōe oleo.

O ante M

Ominor ominaris depo. est verbū. Abominā-
tamē a Prisc. cōmune verbū tradit̄: Verrisū refe-
rente dicentē. Sauriciāq; eorū abominarentur.
Antiq; etiā teste Mar. omino ominas dixerūt.
Vñ Pōpo. ait. Ita sit & tibi bñ. q̄ recte ominas
Onicha. Regre in dictiōe onix
Onix cū y greco scribit̄: gen⁹ est lapidis: in silu-
dinē vnguis. de q̄ Stati⁹ sil. i. Mæret onyx lōge
querit̄q; exclusus ophtus. et mal. gñis ē. Mar.
Calcarūq; tuo sub pedelucet onyx. Luca. To-
taq; effusus in aula calcabat onyx. Acron sup
li. iij. car. Horatij dicit esse metallū gēme simi-
le: ex q̄ ad vngueta odorata parua vasa fiebāt
q̄ a Porphyri. ampullæ dicunt̄ esse marmoreg
Et p̄ vase fce. gñis est: vt idē Porphy. tradidit.
Vñ & Mar. ait. Vnguētū fuerat: qd onyx mō
parua gerebat. Ego aut̄ etiā mal. gñis inuenio
nō fce mī. mō. Proper. Cū dabit Syrio munere
plen⁹ onyx. & facit in gñō onychis cū ch aspira-
to. sicut Sardonia hui⁹ nichis: vt regula docet
greca. Quod etiā patet p̄ cōpositū Monychus
qd cū ch aspirato scribit̄. Onyx itē vngula q̄
dam est atomitica: a cui⁹ actō greco οὐχ α:
Nostri etiā hęc onycha declinauere. Alexāder
nequā. vngula dat nobis: qd & onycha signat
& onyx. Claudicat tñ hic versus i prima hui⁹
dictiōis syl. q̄ (vt ostēdim⁹) correpta est: dicēte
etiā Proper. Et crocino nates murtheus vngat
oronyx. Errauit & Marbode⁹ in Lapida. cū ait.
Sardonychem faciūt duo noia fard⁹ & onyx.

O ante P

Opera fce. gñis. & opus neu: hoc distāt teste Ser-
uio sup li. xi. gnei. q; opus itē dicim⁹ qñ nego-
ciū ipsum qd gerit fcamus. si autē (vt pergit)
fce. gñe op̄as dixerim⁹ p̄sonas iplas: q̄ aliqd
faciūt intelligim⁹. est itaq; opus finis fructusq;
operē. Opera aut̄ teste Nonio: dē occasio: facul-
tas seu opportunitas. Vir. tñ p̄ opis opa po-
uisse videt̄: cū ait. Mollib; e stratis opera ad fa-
brilia surgit. & (vt tradit Diome.) opus est cū
oibus casib; p̄ter q̄ cū vñō antiq; iungebant: vt
op⁹ est hęc res: hui⁹ rei: huic rei: hāc rem: hac re.
Operio opis cū vnico p̄ scribit̄: cū primā corri-
pit syl. Proper. Atq; inuli pellis totos operibat
amātes: p̄ opiebat. Sta. lib. Thæ. xij. l̄rē victos
opire placet: & facit in futuro indicatiui modi
operiā & opibo: teste Noni. & q̄ Pōpo. refert
dixisse. operibo caput. Operior depo. cū dupli-
cato p̄ scribit̄. Nā & primā syl. pducit positio-
ne. Hora. in eplā. Nectardū operior: nec p̄ce-

dentib; infio. i. expecto. et facit in futuro indica-
tiui modi operiar & operibor. Terētius in
Heautontu. Hic ego interea virū operibor.

Opes. Req. in dictiōe ops.

Ophis serpens. Require ibidem

Opino. Regre in dictiōe opinor.

Opinor aris depo. est v̄bū: & pducit p̄ syl. Syl
li. li. viij. Sed quānā ira deū p̄sul dat⁹ alter opi-
nor. Hora. ser. vij. Hybrida q̄ pacto sit. Persi⁹.

Vltor opinor. Plaut. tñ opinio ptulit: cū ait in
Bacchidib; p̄nestinū opinio cēta erat glorio-

Opis. Require in dictiōe ops

Opiter is appellat⁹ (vt scribit Fest⁹) cui⁹ pat̄ auo
vivo mortu⁹ est: ducto (vt ait vocablō): aut q̄
obitu p̄ris genit⁹ sit: aut q̄ auū ob patrē. i. pro-
p̄re habeat. & facit i gñō opitris vel opiteris: te-

Opites. Req. in dic. ops. (ste Prisci.

Opitulo. Require in dictiōe opitulor.

Opitulor aris deponēs est verbū. qd tamē Pro-
bus tradit eē cōmune. & vt scribit Marcel. etiā
opitulo antiqui vsurparūt. & inducit Luuī di-
centē in equo Troiano. Da mihi hasce opes:
quas peto: quas precor: corrige opitula

Opois vrbs. Require in dictiōe ops.

Oporteo oportet p̄sonale cōperit̄: vt est apud
Coeliū li. v. Vt ea q̄ oportuerint facta nō sint.

Oportet impersonale regit a parte antē actm: &
post cum infinito iungit̄. & scribit̄ cū vnico p̄
quia primā corripit syllabā. Vñ Gualfredus i
arte poeti. Si vis xp̄i esse sequutor: oportet tor-
mentis tormēta sequi: nō itur ad astra delitijs.

Oportet. Require in dictiōe oporteo

Opperior. Require in dictiōe operio.

Opportun⁹ cū dupli. p̄ scribit̄. neq; ab ope neq;
ab oportet descēdit: vt ierudite Gasparin⁹: Ma-
gister Bene: Vgu. Mamotre⁹: Brito: Cathol.
tradidere. vey ex ob et port⁹ cōpositū vocabat
lū est: primāq; syl. positōe pducit: quā quideq;
corripere deberet: si ab ope: vel ab oportet deri-
uatū esset. Oui. li. Metam. iij. Et multis latebra
opportuna fuistis. Pōpe. Opportune dē ab eo
q̄ nauigantib; maxime vriles: optatq; sint por-
tus. Sicut ecōtra Importune. vñ Ser sup lib. xi
ænei. ait. Importunū est qd caret portu. i. gete:
vbi null⁹ port⁹ ē. Sicut ecōtra opportunū: cui
p̄moditas & occasio obuēit vt port⁹. Hęc ille.

Ops huius opis: soror & vxor saturni fuit. Ops
item triū generū opulentū fcat: teste Festo. Rur-
sum ops opem ferens dicit̄: teste Capro Accit̄
inducente de Hercule dicentem. Quorum ge-
nitor fertur esse ops gentibus: id est opem fe-
rens. Pro auxilio singulari numero proferim⁹
Quid. de remedio Carminis: & medicæ. Phoe-
be repertor opis. Virg. lib. ænei. ij. Nō opis est
nostre Dido. i. possibilitatis: sed & nōntū plu-
rali nume. vtimur. vñ Cice. in eplā ad Quintū

Fabiū ait. Nunc ita occidit. vt neq̃ p̃tores suis opibz neq̃ n̄o studio q̃cūq̃ p̃ficere possemus. i. auxilijs: vt p̃be interpretatus est Serui⁹. Pro diuitijs aut̃ p̃fali t̃m nu. v̄surpat. Vir. li. gnei. i. Auxilio tutos dimittā: opibzq̃ iuuabo. Opis cū i lati. nomē fuit nymphæ. de q̃ Vir. li. gneid. xi. Superis i edibz opim: Cōpellabat. Idē geor. v. Atq̃ Ephire atq̃ opis: atq̃ Deiopea. Opis itē nomē est vrbis: iuxta quā Tigris fluui⁹ p̃fluit: teste Herodo. li. hist. i. Opus vrbis est Helladis: teste Prole. & facit i g̃tō opuntis. sicut Amath⁹ amathuntis. Oui. de Pōto. Facta cæde puer patroclus opunta religt. Hæc a grecis opois cū i lati. d̄r. Sicut Simois simocentis: q̃d etiā obseruauit Nicola⁹ in Homero. li. Ilia. xviij. dicēs. Huic ego te infelix Opoenta reducere ad vrbē pollicor. Ophis cū ph & i lati. serpēs interpretat̃ A Ophites: marmoris gen⁹ serpētinas maculas detinētis dict⁹ est: teste Pl. li. xxxvi. natu. histo. Et p̃ducit phi syl. Stati⁹. li. fil. i. Mæret onix lōge: q̃ritq̃ exclus⁹ ophites. Luca. li. ix. Quā paruis tinct⁹ maculis theban⁹ ophites. Opites cū p & i la. p̃priū fuit viri nomē ab hēiore occisi Opsoniū grecū est vocabulū. neq̃ ex ob & son⁹ cōponit: vt somniabund⁹ dixit Vgu. id appellat̃. q̃d pani comedēdo addit̃. Inde fit Obsono obsonas. & obsonor doeponēs: media syl. p̃ducta. nā cū w magno apud grecos o y w p̃i ov scribit̃: cuius syllabæ quātitatē n̄i etiā poetæ obseruauere. Iuue. saty. iij. Exclusi expectāt admissi obsonia p̃res. Hora. ser. ij. Oīa p̃ductū cōmēs obsonia nūmis. Est autē obsonari pui Obsono. Reg. in dic. obsoniū. (uari. Opsonor. Require ibidē.)

Optimus cum i & cum u in media syllaba optimus enundari potest.

Optumus. Require in dictione optimus.

Opus operis. Require in dictione opera.

Opus opuntis. Require in dictione Ops.

Opulentia & opulētias in vno fcato dici potest teste Nonio. Plautus in milite. Quasi quæ eius opulentitate reueraris.

Opulentitas. Require in dictione opulentia.

Opulentus. Require in dictione ops.

O ante R

Orata gen⁹ est piscis ab auri colore sic cognominati: teste Festo. ob quod a nōnullis eīa aurata vocatur: vt in ipsa dictione vidimus

Orca. Require in dictione orcus.

Orcus cū c exili scribit̃: fluuius est infernalis: ab vrgēdo dict⁹: auctore Pōpe. Antig cū (vt ait) Clīam p g ponebant. Alij ab op̃koσ: q̃d est iuramētū deductū phibēt: eo q̃ pillū: b̄ est stygē paludē: a q̃ teste Home. p̃fluit: iurabant dñj: nec peierare licebat. Orca eadē scrip. gen⁹ est beluæ marinæ. de q̃ Hora. in ser. Non alia q̃ qua

Bizātia putuit orca. Orca itē gen⁹ est vasis ficarū: a silitudine marinæ sic vocatum: vt scribit̃ Orca fræna sunt: q̃bus equoz ora (Pōpeius coercent. Aureæ vero: q̃ ad equoz aures reli-gant. Oreus auctore Pōpeio Liber pater dict⁹. Oreus item vrbs est Eubœæ: teste Strab.

Oreus. Require in dictione oreæ.

Ordio. Require in dictione ordior.

Ordior diris depo. est y b̄u. Exordior t̃m a Prif. verbū tradit̃ esse cōe: & inducit Vilellū ita dicentē. Bonæ res p̃ illos a raro initio exorſe: ad sūmū p̃tulerūt. Antig etiā Ordio ordis p̃tulerē: teste Noni. Ordior facit in p̃tō orſus & ordit̃ sum: teste Prif. Vg̃ orſus tā ad incipientē loq̃: q̃ ad desinentē p̃tinet: auctoribz Diome. & Ser. ordit̃ y o ad telæ vel alterius h̄mōi cōpōtionē. Hiero. i. lsaia. c. xxv. Et p̃cipitabit i monte isto faciē vinculi colligati sup̃ oēs pop̃los & telā: quā ordit̃ est. Vir. t̃m in Culice y lu. ij. dixit. Atq̃ vt araneoli tenuē for mauim⁹ orſū. & facit i futuro indicatiui mōi ordiar & ordibor: teste Capro. vñ Accius in Amphitru. ait. Non paruum rem ordibor

Orichalcos. Require in dictione Orichalcum

Orichalcū cū i lati. & ch aspirato in tertia syl. & c exili in vlti. neut. g̃nē. & Orchalos mal. (q̃d g̃nē greci p̃ferunt) declinari p̃t. Hesio. i. aspidē. op̃ei x α λ κ ο i o p̃ o i p o v. i. orichalcū ludi: numeri q̃dez p̃falis. Festus. Orichalcū d̄r q̃d in mōtuos locis inuenit̃. op̃oσ em̄ grecce: mons latine. Alij teste Seruio aurichalcū dixere cōpōsitū q̃dem vocabulū: ex eo q̃d est aur̃ & x α λ κ o σ æs: q̃si sit es aureū. q̃d etiā p̃tulit Hiero. i. Apocal. c. i. cū ait. Et pedes eius s̄nt aurichalco. Et q̃a orichalcū primā apud poetas syllā corripit̃: voluere nōnulli au diph. i o correptū mutatā esse. Alij ecōtra negant em̄ au diphthō gum in o breue posse cōverti: quoz t̃m opinio (& si grecū ego vocabulū orichalcū dixerim) nihil efficacis rōnis habere videt̃. Nam & in o breue au diphthōgus nōnunq̃ cōvertit̃. Vnde Hora. sermo. xij. ait. Fasciolas: cubitale: foralia: potus: vt ille. A faucibz em̄ Focale dictū est: quasi fauale. cuius tamē prima syl. apud hūc auctore correpta est. pari igit̃ modo si ab auro orichalcū deducit̃: primā syllabā corripere possit. quā etiā vnde cūq̃ veniat cōstat habere correptā. Plau. in milite. Ego istos merces orichalco cōparem. Virgili. gnei. xi. Ipse dehinc auro s̄qualentē alboq̃ orichalco. Hora. in arte poeti. Tibia nō vt nunc orichalco iuncta: tubæq̃. Statius li. Thæ. x. Emicat effigies: & sparsa orichalca renidēt. Valerius Flaccus li. iij. Nudalatus: passuq̃ mouēs orichalca sonoro

Orior oreris vel oriris tertia & q̃rta piug. dedit̃ nari pōt: teste Prif. Oui. li. Meta. x. Tu quouīs